Dosarul nr.4-1339/2026
4-26058416-12-4-11052026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 octombrie 2026
mun.Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
În componenţa:
Preşedinteluişedinţei, judecătorul Tatiana Postolachi
Grefierului Ruslana Bobutac
Cu participarea:
Avocatului Vladislav Jian
Interpretului Alexandru Carp
În prezența:
Făptuitorului Elena Ivanov
În lipsa: agentului constatator Alexandru Bejanu

Examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională intentată în privința lui ***Elena Ivanov***, *născută la *****, IDNP *****, domiciliată în ******, care se învinuiește în comiterea contravenției prevăzutede art.243 alin.(2) din Codul contravențional instanța –

C O N S T A T Ă:

La data de 28.04.2026, agentul constatator din cadrul SIA al SSTCR a Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP, Alexandru Bejanu, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 455255, prin care s-a reținut în sarcina lui Elena Ivanov că, la 08.04.2026, ora 14:22, conducând automobilul de model Skoda cu n/î *****în mun. Chișinău, str. Nadejda Russo, 14, și fiind implicată într-un accident rutier, a părăsit locul faptei, fără a anunța poliția, ignorând în așa fel prevederile pct.12 lit.b) și g) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Fapta lui Elena Ivanov a fost calificată în baza art.243 alin.(2) din Codul contravențional, iar materialul contravențional a fost expediat spre examinare, conform competenței, în adresa instanței de judecată.

În ședința de judecată, agentul constatator Alexandru Bejanu, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amînare a ședinței, astfel, fiind pusă în

discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa agentului constatator nemotivată, conform art. 455 alin. (2) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În cadrul ședinței de judecată, făptuitorul Elena Ivanov a declarat că, în ziua respectivă, a ieșit cu mașina, iar condițiile meteorologice nu erau favorabile. Mergea în spate și din spusele polițiștilor, a atins o mașină. Nu a observat că, ar fi atins o mașină sau că ar fi provocat vreun prejudiciu automobilului. Polițiștii nu i-au explicat situația în limba sa maternă și nu a înțeles pe deplin ce se întâmplase și care erau consecințele. A achitat amenda imediat, deoarece a crezut că, prin plata acesteia, situația era încheiată și că, nu mai era nevoie să întreprindă alte acțiuni.

Avocatul Vladislav Jian, a solicitat încetarea procesului contravențional, deoarece fapta nu a fost demonstrate.

Audiind participanții la proces, examinînd materialele cauzei, studiind tot cumulul de probe, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional intentat în baza art.243 alin.(2) din Codul contravențional, în privința lui Elena Ivanov, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.458 din Codul contravențional: *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

Astfel, examinând procesul-verbal cu privire la contravenție prin prisma corespunderii acestuia ingerințelor stabilite de prevederile art.443 Codcontravențional, instanța constată că este legal întocmit, or legea prevede redactarea procesului-verbal într-o anumită formă ad validatem, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

Potrivit art.5 alin.(1) din Codul contravențional, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.*

În conformitate cu art.8 alin.(2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana, care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

În acord cu prevederile art.10 din Codul contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social*

mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art.14 alin.(1), (2), (3) din Codul contravențional, *contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.*

În conformitate cu prevederile art.374 alin.(3) din Codul contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Potrivit art.375 alin.(3) din Codul contravențional, *concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.*

Conform art.425 Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţieişi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

Conform art.425 alin.(7) din Codul contravențional, *procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.*

În corespundere cu art.101 alin.(1)-(4) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art.440 alin.(1) din Codul contravențional.

Dispoziția art.243 alin.(2) din Codul contravențional, prevede sancțiune pentru – Părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecinţele prevăzute la art.242 alin.(2), dacă fapta nu constituie infracţiune, cu excepția accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule.

Obiectul juridic special al contravenției prevăzute la art.243 din Codul contravențional îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorului mijlocului de transport să părăsească locul accidentului rutier, în cazul în care a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.243 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de părăsire a locului accidentului rutier. În sensul art.243 Cod contravențional, noțiunea de accident rutier are înțelesul de eveniment produs ca urmare a încălcării regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, în care au fost implicate unul sau mai multe mijloace de transport aflate în circulație, soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri sau cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații, a altor bunuri.

Prin locul accidentului rutier se înțelege segmentul de drum public sau un alt loc în care s-a produs accidentul rutier, în rezultatul circulației mijlocului de

transport și al intrării acestuia în coliziune cu persoane, cu alte mijloace de transport, cu alte bunuri mobile sau imobile. Altfel spus, luând în considerație contextul contravenției prevăzute la art.243 din Codul contravențional, se poate susține că prin părăsirea locului accidentului rutier se înțelege acțiunea de plecare a făptuitorului de la locul accidentului rutier cu mijlocul de transport (al său ori al unei alte persoane) ori plecarea pe jos de la locul respectiv, în pofida interdicției de rigoare din Regulamentul circulației rutiere.

Potrivit pct.12 subpct.1 lit.b) și g) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobatprin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, cu modificările ulterioare, *conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: să nu schimbe poziţia vehiculului şi a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepţia cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) şi d) din prezentul punct; să anunţe despre accident poliţia şi să rămînă pe loc pînă la sosirea poliţiştilor.*

Latura subiectivă a contravenției se exprimă prin intenție directă, întrucât făptuitorul trebuia să prevadă rezultatul acțiunii sale și anume părăsirea locului accidentului rutier, periclitând astfel siguranța circulației rutiere.

Cât privește scopul contravenției prevăzute la art.243 din Codul contravențional, îl constituie împiedicarea activității de constatare imediată și completă a încălcărilor regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, precum și a activității de identificare a făptuitorului și de stabilire a circumstanțelor concrete în care au fost comise încălcările respective.

Subiectul contravenției prevăzute de art.243 din Codul contravențional, este persoana fizică responsabilă cu vârsta între 16 și 18 ani. Mai mult, subiectul contravenției în cauză are o calitate specială de conducător de vehicul.

Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Din materialele cauzei, cercetate nemijlocit în ședință de judecată, nu rezultă vinovăția lui Elena Ivanov, în comiterea contravenției prevăzute de art.243 alin.(2) din Codul contravențional, or atât din explicațiile făptuitorului, cât și materialele acumulate, se reține că, acesta nu a avut intenția de a părăsi locul accidentului rutier, or nici nu a știut și nu a simțit că a atins/lovit un alt automobil, iar agentul constatator nu a combătut poziția data prin careva probe pertinente și concludente.

Pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va profita celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale. Chiar dacă au fost prezentate careva

înscrisuri în sprijinul învinuirii aduse, dar îndoiala persistă în ce privește vinovăția, astfel această îndoială este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție.

Pertinentă este și jurisprudența CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art. 6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului.

În alt context, instanța de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale și aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă, că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de proba – pot plana o serie de dubii, instanța apreciază că își găsește aplicare un alt principiu de drept, și anume principiul in dubio pro reo.

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6§2 din CEDO și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6§1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68).

La cazul dedus judecății, prin prisma principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, instanța reține că pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale agentul constatator nu a prezentat probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția lui Elena Ivanov, în comiterea contravenției prevăzute de art.243 alin.(2) din Codul contravențional.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată pornind de la premise procedurale prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are nici o valoare prestabilită consideră că simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională.

În acțiunile lui Elena Ivanov, lipsește unul din elementele constitutive ale contravenției - intenția directă, circumstanță ce duce de drept la lipsa faptului contravenției în acțiunile acestuia.

În conformitate cu art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravențional, *procesul contravențional pornit urmează va fi încetat, deoarece nu există faptul contravenției în acțiunile sau inacțiunile lui Elena Ivanov.*

În conformitate cu art.441 alin.(1) lit.a), art.461-462 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procesul contravențional intentat în baza art.243 alin.(2) din Codul contravențional în privința lui ***Elena Ivanov***, *născută la *****, IDNP *****, domiciliată în* *****, din motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Președinte de ședință:
Judecător Tatiana Postolachi

Copia corespunde originalului, judecător